

Dieblit, „da dens Fremkomst væsentlig skyldes ensidig Agitation og ikke støttes ved indgaaende Underfølgelse i nogen Retning“. Disse Ord kan jeg ikke lade passere uden at gjøre aldeles bestemt Indsigelse derimod. Det ærede Medlem maa jo vide, at fra Regeringens Side har man i mange Aar forberedt sig paa dette Forslag. Jeg har ved første Behandling gjort Rede for de forskjellige Led, den har gennemgaaet; den har været undersøgt udførlig af en Kommission, den har foreligget for Frilagerkommissionen, som i sin Tid udtalte sig for den, og for Grosferersocietetet, og den er bleven undersøgt saa vel, som man har været i Stand til. Det ærede Medlem kan let sige, at det skyldes en ensidig Agitation, at denne Sag er kommen frem, og sætte Regeringens og alle saakyndige Mænd til Side, fordi det ærede Medlem ikke synes om, at der udenfor denne Sal har været nogen Bevægelse. Der er fremkommet Meget af virkelig Betydning i denne Sag. Jeg husker f. Ex. en Artikel, som stod den 28de Februar d. A. i „Nationaltidende“, og som det ærede Medlem kunde have meget godt af at læse, fordi den er skrevet af en Mand, der er saakundig i denne Sag. Jeg siger ikke dette, fordi han ikke blot indtager samme Standpunkt, men ogsaa har samme Synspunkt som jeg, idet han ogsaa hævdede at sige, at det ikke er Nutiden, vi skulle se paa, men Fremtiden. Der er store Opgaver, som vi skulle tage op, Opgaver, som vi maaske ikke i Dieblittet kunne magte, men som ogsaa angaa Fremtiden, idet jo hele vor Belliggenhed ved Østersøen i mange Henseender med Hensyn til Havnevæsen og Beseilingsvæsen opfordrer os til at optage saadanne Opgaver. Selvfølgelig maa en Sag, der interesserer Almenheden, blive Gjenstand for nogen Forhandling fra forskjellige Sider, men der er ingen Grund til at sige, at den kun hviler paa en ensidig Agitation, og at der ingen indgaaende Underfølgelse er gaaet forud. De, der ere Modstandere af Sagen, ere heldig stillede, fordi de have det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Harald Hansen) til at tale deres Sag her i Thinget. Han gjør det selvfølgelig med den Sagkundskab og den Autoritet, han som Handelsmand raader over, og gjør det med en betydelig Styrke, men ganske vist alligevel noget svævende, hvad det ærede Medlem jo iøvrigt bebrejdede Udvalgets Flertal med Hensyn til dets Standpunkt. Jeg kan ret vel forstaa det ærede Medlems Præmisses, men jeg kan ikke forstaa det ærede Medlems Konklusion. Jeg skal være saa ærlig at sige, at stod jeg, som det ærede Medlem staar, stemte jeg imod Frihavnen.

Det er sikkert nok, at der skal nogen Tro paa Sagen til for at søge den gennemført, det vil Ingen benegte; men jeg vil tillade mig at mene, at den er undersøgt paa en passende og sædvanlig Maade, ja næsten paa en usædvanlig Maade; den har ogsaa faaet Tilslutning fra forskjellige Sider, og det maa man have Ret til at paastjønne. — Det ærede Medlem vilde hente et høist besynderligt Argument — jeg nævner det med det Samme, da jeg henvider mig til det ærede Medlem — fra de Dplysninger, der ere givne om Territoriet ved Trieste og andre Steder i Omegnen. Det ærede Medlem vil dog se, og Enhver vil vist have set det ved at læse denne Skrivelse, at der her er Tale om hele Territorier, der have været Toldudland, der er ikke Tale om Fridok eller Frihavn i den Forstand, hvori vi tage dette Spørgsmaal. Det, de agte at gjøre der, er netop at lade Territoriet gaa ind i Toldomraadet, men vedligeholde Frihavnen. Det, som var der, ligner mere det, som en Medborger her har søgt om Koncession paa — det ærede Medlem kan læse det her, i Rigsdagen. Han forlanger en Kvadratmil Land overdraget til sig i Sjællands Stift for derpaa at anlægge en Fristad og Frihavn o. s. v. Forholdet i Trieste ligner dette noget, men det ligner aldeles ikke det, som vi her foreslaa, og det kan efter min Formening ikke ansøres her imod det.

Naar jeg nu vender mig til de stillede Endringsforslag skulde jeg maaske begynde med de Endringsforslag, der ere stillede af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt), men jeg vil hellere omtale dem under Et og først udtale mig om det ærede Flertals Forslag. Til Beroligelse for det ærede nævnte Medlem skal jeg dog sige, at skjøndt jeg ikke har haft hans Endringsforslag meget længe — jeg fik dem sent i Lørdags Aftes — saa har det dog været tilstrækkeligt for mig til at sætte mig ind i dem og til at jeg kunde tage Stilling til dem. Jeg vil altsaa nærmest tale om de Forslag, som ere stillede af det ærede Udvalg, af hvilke forskjellige have temmelig stor Betydning. Forslaget under Nr. 1, som gaar ud paa, at Territoriet skal med Hensyn til Told- og Brændevinsafgift betragtes som Udland, med Hensyn til Skatter og Afgifter iøvrigt som Indland, kan jeg i Principet ikke have Noget at indvende imod, men den Maade, hvorpaa man senere gjør Undtagelser for Skatter og Afgifter, kan jeg, som jeg skal omtale ved en senere Paragraf, ikke være tilfreds med i det Specielle. Jeg skal kun her gjøre den Bemærkning, at i formel Henseende kan jeg